

Aksel Bertelsen:

Skizo-afektive sindslidelser
PsyInfo Forlaget 1999. 13 sider.
25 kr.

En informativ og velskrevet pjece, der – når den er gennemlæst – selv har givet svar på de fleste af de spørgsmål, den rejser undervejs.

Opbygningen er logisk: først redegøres der for selve begrebet skizoaffektiv lidelse. At der er tale om en sindslidelse med elemen-

ter fra såvel skizofreni som fra mani-depressiv psykose. At diagnosen er relativt ny (fra 1994), og at den med sin præcise sygdomsbeskrivelse er en landvinning for alle involverede set i forhold til tidligere tiders ofte skiftende betegnelser for samme lidelse.

Herefter følger en beskrivelse af sygdommens udtryk. En sygehistorie sætter kød og blod på den mere tørre gennemgang af de diagnostiske kriterier; der skal være opfyldt for, at sygdommen kan karakteriseres som skizoaffektiv lidelse.

Et interessant afsnit beskæftiger sig med årsagsforhold. Her er der tilsyneladende i ret høj grad tale om arvelighed, kombineret med særlige hændelser i patientens liv på "uheldige" tidspunkter, hvor følsomheden er stor. Da man kun har benyttet denne specielle diagnose i få år, bygger disse antagelser dog hovedsagelig på tidligere undersøgelser af patienter med henholdsvis skizofreni og affektsygdomme.

Pjecen kommer omkring den ofte tidlige debutalder og beskriver det mulige forløb af sygdommen gennem livet. Her vil der for en del patienters vedkommende være tilbagevendende sygdomsperioder gennem årene. Det gøres klart, hvor betydningsfuld tidlig diagnosticering og behandling er for det videre forløb.

Behandlingen er medikamentel med supplerende samtalebehandling, hvor den sidste tillægges stor vægt. Både for at fremme sygdomserkendelsen hos patienten og for i videst omfang at søge at hindre de alvorligste sociale følger af lidelsen.

Skizoaffektiv lidelse er i dag en forholdsvis hyppigt stillet diagnose, og der foregår megen forskning på området. Dels med henblik på yderligere at klarlægge årsagssammenhænge vedrørende sygdommens opståen, dels i et forsøg på at identificere det sygdomsfremkaldende gen. Lykkes dette, giver det håb om fremover ikke alene at kunne reducere antallet af nye sygdomstilfælde, men også at kunne

bedre behandlingen for de allerede ramte.

Pjecen slutter med en oversigt over diagnostiske kriterier for de 3 involverede tilstande: mani, depression og skizofreni. Herved opnås, at alle, uanset forkundskaber, vil kunne have glæde af at læse hæftet. Sproget er desuden let læseligt og dagligdags – de få fagudtryk, der forekommer, bliver i samme åndedrag forklaret og udgør dermed ingen vanskeligheder.

En bogliste over yderligere information for dem, der måtte ønske mere indgående kendskab til sygdommen, runder beskrivelsen af den skizoaffektive lidelse af.

En god og anbefalelsesværdig pjece for patienter samt behandlere og pårørende, der kommer i kontakt med patienter med denne diagnose. Og iøvrigt for alle andre interesserede.

Eva Toften
Socialrådgiver
Tidligere medarbejder på psykiatrisk institution